

Preek over HC Zondag 14

Liturgie:

Votum en groet

Zingen: Ps. 89:1,2 + Gez. 139:4

Gebed

Schriftlezing: Hebréeën 2:1-18; 4:14-16

Zingen: Ps. 22:10,11,12

Tekst: Zondag 14

Preek

Zingen: Ps. 40:1,3,4,7

Geloofsbelijdenis

Zingen: Lb. 169:1,5,6

Gebed

Collecte

Zingen: Ps. 98:1,2,3,4

Zegen

Gehouden te: Baflo, 26-10-14 (14.30 u.)
 Groningen N/W, 26-10-14 (16.30 u.)

Preek

Thema: Gods Zoon werd een mens van ons vlees en bloed

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Onze Heer, Jezus Christus, is timmerman geweest. Hij heeft het vak geleerd van zijn vader op aarde, Jozef. Werkende jongere was hij in het bedrijf van Jozef. Zo kwam hij onder de mensen. Zo kennen de mensen in Nazaret en omgeving hem ook. *"Hij is toch die timmerman, de zoon van Maria...?"* Van weduwe Maria wellicht (Marcus 6:3). Jezus de timmerman. Zou hij zich ook wel eens met een hamer op zijn duim hebben geslagen? Of een plank tegen zijn hoofd hebben gekregen? Dat weet ik niet. De Bijbel vertelt ons dat niet.

Maar als het al eens gebeurd is, dan heeft hij in elk geval niet gevloekt. Dat weet ik wel. Hij was aan zijn broeders in alles gelijk, maar zonder zonde. Hij zal pijn gehad hebben. Hij zal 'au' gezegd hebben, maar niet, zoals wij soms doen, een vette knoop losgelaten hebben. Knetterdeknup en van dik hout zaagt men planken.

Jezus is timmerman geweest, maar niet gebleven. Hij kwam niet op aarde om bouwvakker te zijn, maar middelaar en redder van zijn volk. Maar ondertussen heeft hij wel een beroep willen leren. Om ook daarin aan ons mensen gelijk te zijn. Timmerman zijn was voor hem niet minderwaardig. Door hem zijn al onze beroepen goddelijke beroepen. Om hem is geen enkel vak voor God minderwaardig. Om Jezus' wil hebben niet alleen de dominees, de zendelingen, de theologen een goddelijk beroep. Maar de boer ook en de juf, de informaticadeskundige, de winkelier, de man van de vuilnisophaaldienst en de huisvrouw.

Jezus' roeping lag ergens anders, dieper, hoger voor God en mensen. Jezus heet hij, want hij is het die zijn volk zal redden van hun zonden. Hij werd geboren om onze middelaar te zijn en het weer goed te maken tussen God en ons. Waar het voor ons vanaf het prilste begin van ons leven al fout zit. In zonde ontvangen en geboren zijn wij. Dat evangelie belijden we in zondag 14.

Ik vat de boodschap als volgt voor u samen:

Gods Zoon werd een mens van ons vlees en bloed.

- a. Echt en toch anders.
- b. Zo is hij onze middelaar.

a. Echt en toch anders.

Is Jezus wel een geschikte redder voor vrouwen en meisjes? Kan hij, een man, hen wel aanvoelen in hun vreugde, in hun verdriet en hun moeite?

Toen Maria haar zoon in de voederbak neerlegde in de stal in Betlehem, was dat echt een jongetje met alles erop en er aan. Zo zeggen wij dat bij gezonde pasgeboren baby's. Zij had haar eerstgeboren zoon ter wereld gebracht.

Dat jongetje Jezus is opgegroeid tot een volwassen man. Hij werd timmerman in het bedrijf van Jozef. Later misschien zelfs zelfstandig, als Jozef inderdaad vroeg gestorven is. Waar het in Marcus 6:3 op lijkt.

Jesus was en is een man. De tweede Adam, zegt de Bijbel. Niet de tweede Eva. Dat is de bruid van Jezus. God zendt zijn Zoon naar de aarde. Hij wordt geboren als de jongen Jezus. Van het mannelijk geslacht onder de mensen.

En in Hebrëen 2:17 lezen we, dat Hij *"in alles gelijk moest worden aan zijn broeders en zusters"*. Zo staat het in de NBV. Onze Heer is ook aan zijn zusters gelijk geworden.

In onze samenleving bestaat meer gelijkheid voor vrouwen en mannen. We hebben meer aandacht voor dit punt. We snappen dat mensen hier vragen hebben. Deze bijvoorbeeld:

Kan hij jullie, zusters van hem en van ons, wel aanvoelen en redden? Of hebben vrouwen naast Jezus een andere helpster nodig? Iemand die aan hen gelijk is en mee kan helpen in de verlossing? Noem Maria als vertegenwoordigster van de vrouwelijke helft van de mensheid. Zo is de leer en vooral de praktijk bij vele Rooms Katholieke christenen.

Het is waar, als mannen kunnen wij vrouwen niet altijd goed aanvoelen. (Andersom ook niet...) Ambtsdragers hebben daar rekening mee te houden. Vrouwen zijn anders dan mannen. Zo heeft God ons geschapen. De mens, mannelijk en vrouwelijk, met grote overeenkomsten, maar ook grote verschillen.

Ik kan als man niet aanvoelen wat het is om een kind te dragen en ter wereld te brengen. Ik voel die pijn niet. En hoe kan ik de pijn aanvoelen van vrouwen en meisjes die seksueel misbruikt zijn? Denk aan wrede verkrachtingen, incest en dergelijke gruwelijkheden.

Kan Jezus dat dan wel? Kan hij wel genezen en redden? Kun je bij hem daarvoor wel terecht? Of domineert ook bij hem het mannelijke? De machtsfactor of iets dergelijks? Je kunt begrijpen, dat sommige vrouwen en meisjes daar moeite mee hebben. Gezien wat mannen, soms hun mannen en vaders, hun broers en bekenden, hun hebben aangedaan.

Toch lezen we in de evangeliën, dat juist vrouwen er geen moeite mee hadden om hun heil en redding van Jezus te verwachten. Zij kwamen bij hem ook met hun typische vrouwenkwalen. Ik denk aan de vrouw die twaalf jaar lang aan bloedvloeïngen geleden had.

Zij geloofden in hem en werden door hun geloof genezen en gered. Terwijl vrouwen in die Joodse maatschappij amper voor vol werden aangezien.

Jezus kwam ook hen redden. Even goed als sterke, zelfbewuste en soms op macht beluste mannen.

De Redder is de zoon van de mens. De Redder is de Zoon van God, en de zoon van Maria en de zoon van David. Jezus is zijn naam. Messias is hij, gezalfde Heer en koning. Gezalfde hogepriester om in onvoorstelbare liefde Gods kinderen te redden. Zijn broers en zussen in het gezin van zijn Vader.

Gods Zoon komt op aarde om te delen in het bloed en vlees van Gods kinderen, zegt Hebrëen 2:14. Hij krijgt deel en neemt deel aan hun bestaan. Hij werd een mens van vlees en bloed. *"Werd onze broeder en door U zijn wij Gods eigen kinderen nu."* Zingen we in Gezang 81:3.

Gods Zoon krijgt op gelijke wijze als Gods kinderen deel aan bloed en vlees. Hij moet diezelfde weg gaan het menselijke leven in. Vanaf het begin tot en met het einde in de dood. Met een bedoeling, zegt Hebrëen 2:14,15,

"... om door zijn dood definitief af te rekenen met de heerser over de dood, de duivel, en zo allen te bevrijden die slaaf waren van hun levenslange angst voor de dood."

Zo wilde God het. Zo was zijn reddingsplan voor de mensen. Zo wilde hij al zijn kinderen redden en tot heerlijkheid brengen.

"Want om vele kinderen in zijn luister te laten delen achtte God, voor wie en door wie alles bestaat, het passend de bereider van hun redding door het lijden naar de uiteindelijke volmaaktheid te voeren." (Hebr. 2:10)

De Heer Jezus is echt de enige mens op aarde die geboren is om te sterven. Geboren om te sterven. Zo lijkt het bij alle mensen. En wij vragen ons af, wat de zin van het leven is. Zijn wij geboren om te sterven? Naast elke wieg komt vroeg of laat een graf te staan. Duidelijk! De dood lijkt te heersen als koning. Het is een onvoorstelbare macht.

Ons sterven is een gevolg van onze zonde. Zo werkt de vloek van God door. Maar dat betekent nog niet, dat God de mens geschapen heeft om dood te gaan. Gods kinderen worden niet geboren om te sterven. Niet de dood is het einddoel van ons bestaan. Maar het leven met God en met Christus.

Wij zijn niet geboren om te sterven. Jezus wel, heel bewust. Hij koos de weg van alle vlees, om te kunnen sterven. Om door zijn dood diezelfde dood van binnenuit op te blazen en te overwinnen. Om hem die de macht over de dood had, de duivel, zijn macht en zijn troon te ontnemen.

Gods Zoon werd een mens van ons vlees en bloed. Als al Gods kinderen. Hij is begonnen zoals wij begonnen zijn. In de moederschoot van het meisje Maria. Hij kwam uit haar ter wereld, heeft haar vlees en bloed aangenomen. Net zoals wij allemaal.

Alleen gaf God de Heilige Geest zelf hem het leven in Maria's schoot. God de Heilige Geest schiep zijn leven in haar. Zonder dat er een man aan te pas kwam.

Dat is dan ook het grote verschil met onze conceptie en onze geboorte. Echt mens, voor 100%, maar toch anders. Omdat hij de eeuwige Zoon van God is, die echt en eeuwig God is en blijft. Zelfs als prille vrucht in de buik van Maria. Dat is misschien wel het allergrootste wonder dat bestaat.

Gods Zoon wordt echt mens, een mens van ons vlees en bloed. Een wonder om stil van te worden. Of om in jubelen uit te barsten voor onze God en Heer. Dat kan ook. Er is alle reden voor.

Niets van het menselijk leven van Gods kinderen is voor hem verborgen gebleven. Vanaf de conceptie en de geboorte tot en met de bittere dood aan het kruis heeft Hij het doorleefd. Zijn levensweg was een lijdensweg. Een weg van vernedering en verlating. Zo droeg hij de toorn van God, die voor ons bestemd was.

Gods Zoon werd onze broer. En hij schaamt zich er niet voor ons zijn broeders en zusters te noemen. Want zijn zussen horen er ook helemaal bij. Ook voor hen kwam hij naar de aarde. Hij heeft dat laten zien door vrouwen en meisjes te roepen en te redden. Door hen lief te hebben met de liefde van God. Door zich door die vrouwen te laten dienen in hun liefde voor Hem.

Hij kende hun kwalen en pijn. Hun moeite en verdriet en heeft die op zich genomen om hen ervan te bevrijden. Dienaar van de Heer was hij ook voor zijn zusters. Voor de dochters van God. Even goed als voor Gods zonen. Voor al Gods kinderen dus. Hoe beschadigd hun leven soms is. Geschonden wat lichaam en ziel betreft.

De Heer Jezus kent de verzoeken en de beproevingen van Gods kinderen. Van binnenuit, zegt onze brief. Hij kent de verzoeken van de mannen en de jongens. Hij kent de verzoeken van de vrouwen en de meisjes. De duivel is met al zijn verleidende kunsten op Hem af gekomen. De verzoeking van de macht bijvoorbeeld. 'Neem de macht toch. Grijp je kans en wees Koning over alle volken. Eén knieval en het is allemaal voor jou,' zei de duivel in de woestijn tegen Jezus. De verzoeking om het recht en alles in eigen hand te nemen.

De verzoeking die er ligt in ontwakende en opspelende seksuele gevoelens. Jongens en meisjes hebben daar mee te maken. Het is de Heer Jezus niet vreemd. Je kunt er mee bij hem terecht. Hij kent onze lichamelijkeheid. Hij werd een mens van ons vlees en bloed.

Echt en toch anders.

"Want de hogepriester die wij hebben is er een die met onze zwakheden kan meevoelen, juist omdat hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, met dit verschil dat hij niet vervallen is tot zonde." (Hebreeëen 4:15)

Een aardse hogepriester en andere ambtsdragers kunnen vaak niet echt meevoelen met de zwakheden van hun gemeenteleden. Zij hebben niet alles meegemaakt wat broeders en vooral zusters soms moeten meemaken. Je kunt soms niet meer dan luisteren en een open oor en open hart bieden. Heel belangrijk! Maar wat voel je je soms machteloos.

Hogepriester Jezus kan wel meevoelen met onze zwakheden. Want hij is op dezelfde manier als wij verzocht geweest. Maar zonder te zondigen. Hij viel niet voor de verleidingen van satan. Hij bleef staande. Hij zegde God niet vaarwel. Hij bleef gehoorzaam en trouw aan zijn Vader en de opdracht die God hem gegeven had. Daarom is er voor al Gods kinderen vrije toegang tot de Vader. Tot de troon van alle genade. Daar krijgen we ontferming en barmhartigheid als verloren zonen en dochters van God.

'Ga daar dus vooral heen,' spoort de schrijver zijn lezers aan. Wees niet bang voor God. Maar nader hem vrijmoedig in de naam van uw Heer Jezus Christus. Hij is echt mens en heeft ons vlees en bloed nu al in de hemel gebracht. Hij is als hogepriester de hemelen doorgegaan tot in de troon van God. Jezus, de Zoon van God en de Mensenzoon.

b. Zo is hij onze middelaar.

Gods Zoon blijft niet op een afstand bij de mensen. God blijft niet boven de mensen zweven, zodat hij toch onbereikbaar is. Maar God overbrugt de afstand, de kloof die wij door onze zonde hebben geslagen. God komt in ons bestaan binnen. Gods Zoon wordt een mens van ons vlees en bloed. Dichterbij kan God niet komen.

Maar ook dan blijft de Heer ons niet vreemd. Er blijft niets tussen God en ons in zitten. Geen glazen wand, geen doorzichtig folie of iets dergelijks. De Heer Jezus is

er voor ons. Is met ons. Is één van ons. Werd onze broeder. De oudste, de eerste, de liefste.

Hij werd de bereider van onze redding. Zo noemt de schrijver van de Hebreënbrieff Hem in hoofdstuk 2:10. Hij is het die de weg baant naar het heil en de redding van God kinderen. Baanbreker van onze heilsweg is hij. Het gaat om onze redding.

Wat de Heer Jezus doet is helemaal op ons betrokken. Hij is redder en middelaar op betrekkningsniveau. Het gaat er daarbij om, dat het woord van God voor de jongens en meisjes, voor mannen en vrouwen is. Dat de Heer Jezus er voor hen is. Dat het evangelie in hun leven en leefwereld alles te zeggen heeft. Het evangelie van Jezus Christus is op hen betrokken.

Maar zij – en wij – ervaren vaak een kloof tussen het geloof en ons dagelijks leven. Wie is God voor ons? Wie is de Heer Jezus nou werkelijk voor jou in jouw leven? En hoe geef jij nu gestalte aan jouw christen zijn, aan jouw leven met God? God wil niet buiten jouw leven staan. Jezus wil niet slechts één vakje van je leven beheersen. Het vakje godsdienstigheid. Maar alles, heel je leven.

Daar is de Bijbel vol van. En de catechismus heeft daar oog voor. Bij de menswording van de Heer Jezus.

Ik wijs u op vraag 36. *"Wat is voor u de waarde van de heilige ontvangst en geboorte van Christus?"* Voor u, voor jou, zegt ons leerboek. Wat heeft die menswording van Jezus voor betekenis voor jou? Wat heb jij daar nu aan, als gelovige, als kind van God, als mens? Samen met jouw broers en zussen in de gemeente.

Die waarde is voor ons dit, antwoorden wij. *"Zo is Hij onze Middelaar, die met zijn onschuld en volkomen heiligheid mijn zonde, waarin ik ontvangen en geboren ben, voor Gods aangezicht bedekt."*

De Heer Jezus Christus is mens geworden om onze middelaar te zijn. Dat betekent Hij gaat tussen God en ons in staan. Hij brengt God en ons weer bij elkaar. Hij bewerkt voor ons verzoening met God. Hij maakt vrede tussen God en ons door zijn bloed. Mens van vlees en bloed werd hij om zijn bloed te kunnen geven. Om zijn lichaam te kunnen laten verbreken als offer voor onze zonden.

Zo is hij onze middelaar. Hij gaat voor ons staan, zodat God hem ziet, wanneer hij naar ons kijkt. Jezus bedekt met zijn onschuld en volkomen heiligheid mijn zonden waarin ik ontvangen en geboren ben. Hij bedekt mijn zonden met zijn mantel van Gods liefde. En die mantel is bloedrood gekleurd.

Onze middelaar legt zichzelf over ons heen. Zo wil God ons alleen maar zien via hem. God ziet dan zijn onschuld en volkomen heiligheid. Zo ziet God ons dan ook, onschuldig en volkomen heilig in Jezus Christus. Bij ons mensen, die in zonden ontvangen en geboren zijn. Die vanaf het prilste begin van ons leven schuldig zijn voor God en waar heiligheid ver te zoeken is.

Christus neemt onze schuld en onheiligheid weg. Hij wast ons schoon met zijn bloed. In Christus gelden wij voor God als schuldvrje en heilige mensen. Zo bewijst de Heer zijn ontferming voor zijn kinderen, zegt Hebreëen 2.

God ontfermt Zich niet over engelen, maar over het nageslacht van Abraham. In die uitdrukking horen we de woorden van Gods belofte aan Abraham weerklinken. De bekende woorden uit Genesis 17:7.

"Ik sluit een verbond met jou en met je nakomelingen, met alle komende generaties, een eeuwigdurend verbond: ik zal jouw God zijn en die van je nakomelingen."

God ontfermt zich over allen die door het geloof kinderen van Abraham zijn en die bij zijn verbond horen. De gelovigen en hun kinderen. Christus neemt Abrahams nageslacht. Hij pakt ze om Gods eigendom te zijn. Gods kinderen, en zo de eigen broers en zussen van Jezus. Zijn broertjes en zusjes. Want de kleine kinderen horen er ook bij. In hun leven begint Christus al te werken door zijn Heilige Geest. Christus bewijst aan hen allen Gods barmhartigheid en liefde. Dat is onze redding. Onze schuld en zonden zijn weg voor God. Zelfs onze erfzonde. Bedekt met Christus' bloed, met zijn onschuld en volkomen heiligheid.

Wat een middelaar hè, deze Jezus. Gods Zoon werd een mens van ons vlees en bloed. Echt en toch anders. Hij Gods Zoon, werd aan zijn broeders en zusters in alles gelijk, maar zonder zonde. Hij heeft alle beproevingen net zo ondergaan als wij. Alleen gezondigd heeft hij niet. Wij kunnen dus vol vertrouwen naderen tot de troon van de genadige God. Daar zullen we barmhartig en genadig worden behandeld en op de juiste tijd geholpen. Dat mogen we vast geloven. In de naam van Jezus Christus, onze Heer en Redder.

Amen.